

מראי מקומות - ביצה

לג.

ג. בהא אפי' ר"ש מודה

פרש"י, כלומר, הך פלוגתא לאו במוקצה היא, ואפי' ר"ש מודה לת"ק דאסור ולא משום מוקצה. ולכאור' כוונתו לומר דאפי' אם מבואר דס"ל לראבר"ש כאבוה, דסכ"ס ע"כ ס"ל דאינו מוקצה, אולם מ"מ לא סגי בזה לפרש שי' ראבר"ש, דהא יתכן דגם הת"ק ס"ל כר"ש לענין מוקצה, וכאן יש לאסור בלא"ה, משום דמחזי כמאן דאזיל לחינגא. אולם ע' בר"ן (יח: בדפי הרי"ף) שהק', ל"ל האי טעמא דמחזי דאזיל לחינגא, תיפוק לי' משום מוקצה, דהא לא ניתנו עצים אלא להסקה, איכא למימר נפק"מ דאפי' אזמני' מאתמול, דלא מוקצה הוא, אפ"ה אסור משום האי טעמא, דמחזי כמאן דאזיל לחינגא. ומדברי הרי"ן לכאור' משמע דפי' הגמ' כפשוטו, דהגמ' הי' רוצה ליישב שי' ראבר"ש אליבא דר' יהודה דמוקצה, ולכן הק' דסכ"ס תיפוק לי' דאסור מדין מוקצה, ותי' דשייך ציור דבאמת אינו מוקצה כלל.

ד. והלכתא יבשתא שרי רטיבתא אסור

כ' הרי"ן (יח: בדפי הרי"ף) דלאו למימרא דרטיבא אסור למיתבי בהיסק גדול, אלא לומר דכיון דרטיבא לא חזי אלא ע"י תערובת, לא אמרי' מה לי לצלות בו מה לי לצלות בתערובת גחלתו, כיון שאינו ראוי לצלות בגחלתו בפנ"ע כדרך שהוא צולה בו לבד.

ה. לפי שמסיקין בכלים

כ' המג"א (תק"א, י"ג) דהא דמסיקין בכלים, היינו דוקא היכא שאין לו עצים אחרים, אבל היכא שיש לו עצים אחרים, הרי הוא עובר על כל תשחית במה שמסיק בכלים ראויים.

ו. וחכמים אומרים מגבב משלפניו ומדליק

הק' הרשב"א, אם מן החצר אסור, הואיל ודקין הן, כמש"כ רש"י, וטורח לקוששן מאתמול, וא"כ לאו להכי קיימי, א"כ מ"ש משלפניו דמגבב, הא כולן מוקצין הן. וכ' דאולי התנור והכיריים בחצר, ודעתו על הקסמין הסמוכים לתנור ולכיריים.

א. וכן קדרה וכן פוריא וכן חביתא

כ' רש"י למטה (ד"ה והלכתא) דכל זה לשי' ר' יהודה דס"ל דדבר שאינו מתכוין אסור, אבל לפי ר"ש דקיי"ל כוותי' דס"ל דדבר שאינו מתכוין מותר, אין איסור בדבה. אבל תוס' כ' דכאן אפי' ר"ש מודה דאסור, דהא דא"ר שמעון דבר שאין מתכוין מותר, היינו כגון שעושה דבר שאין מתכוין לעשותו, אבל הכא מתכוין לעשות מה שהוא עושה. ובביאור מחלוקתם, כ' האשר לשלמה דנח' בעיקר גדר אינו מתכוין, דלפי תוס' ההיתר של אינו מתכוין הוא רק בב' פעולות, כגון גרירת כסא, דהגרירה והחרישה הם ב' פעולות נפרדות, אבל כאן הרי הוא עושה פעולה א', ומכוין לפעולה זו, וא"כ אי"ז דבר שאינו מתכוין. אבל רש"י ס"ל דאף אם מכוין לפעולה זו גופא, הרי כאן הוא מכוין לשימוש הגג עצמו, וחפצא של מלאכת בונה הוא דהמקום יהי' מקורה, וא"כ כלפי מלאכת בונה הרי זה חשיב דבר שאינו מתכוין.

ב. אין סומכין את הקדרה בבקעת, וכן

הדלת, לפי שלא נתנו עצים אלא להסקה

הק' הרשב"א, כיון דראויין לתשמישן, דהיינו להסקה, ומותר לטלטלן לתשמישן, למה לא יטלטלם אפי' לסמוך את הדלת, ומאי שנא מאפר שהוסק ביו"ט, דאמרי' לעיל (ח.) דכל שהוא חם, כיון שראוי לצלות ביצה, מותר לכסות בו. ותי' דשאני התם שהרי מותר לטלטלו ולשום אותו במקום הביצה לצלות בו שם הביצה, וכיון שכן, אף הוא יכול לתת אותו במקום שהדם שם, אע"פ שהדם מתכסה בו שהרי ראוי הוא עדיין לצלות בו שם את הביצה, אבל כאן א"א להצית בהן האור במקום שסמך בה את הדלת, או במקום שנתן אותה סמוכה לקדרה, שאם יצית בה את האש תשרף הדלת או תפול, וכן תפיל את הקדרה.